

THE CHRONICLES OF NARNIA

THE
VOYAGE
OF THE DAWN
TREADER

C. S. LEWIS

1. The Lion, the Witch and the Wardrobe (1950)
2. Prince Caspian: The Return to Narnia (1951)

3. The Voyage of the Dawn Treader (1952)

4. The Silver Chair (1953)
5. The Horse and His Boy (1954)
6. The Magician's Nephew (1955)
7. The Last Battle (1956)

THE CHRONICLES OF NARNIA
සෝන් ට්‍රේසර් නොයකාවේ මාරිකාව

THE CHRONICLES OF NARNIA
ඩෝන් ට්‍රෙවර් නොකාවේ චාරිතාව

පරිවර්තනය
ප්‍රහාන් මිරිහාගල්ල

ත්‍රිමාණ ප්‍රකාශන (පෞද්ගලික) සමාගම

කතුචරයාගේ පිදුම

ජෙෆරි බාලිල්ඩ් වෙත
පිළිගැනවේ

නිදහ කාමරයේ සිතුවම

එක්තරා කාලයක යුස්ටස් ක්ලැරන්ස් ස්ක්වබ් යනුවෙන් හැඳින්වුණු පිරිමි ළමයෙක් සිටියේ ය. ඒ නම ඔහුට මුළු මනින් ම වාගේ ගැලපිණි. ඔහුගේ දෙමවුපියන් ඔහුට කතා කෙළේ, යුස්ටස් ක්ලැරන්ස් කියා ය. ගුරුවරුන් ඔහු ඇමතුවේ ස්ක්වබ් යනුවෙනි. ඔහුගේ මිතුරන් ඔහුට කතා කෙළේ කෙ සේ දැ යි කියා මට ඔබට පැවසීමට පුළුවන් කමක් නැත. කුමක් නිසා ද යත්, ඔහුට මිතුරන් කිසිවකුත් නො සිටි බැවිනි. ඔහු තම මවට හා පියාට "අම්මා" හා "තාත්තා" කියා කතා කෙළේ නැත. ඒ වෙනුවට ඔහු ඔවුන් ඇමතුවේ, හැරල්ඩ් හා ඇල්බටා යනුවෙනි. ඔවුහු ඉතා නවීන පන්තියේ අදහස් ඇති දියුණු මිනිස්සු වූ හ. ඔවුන් මස් මාළු කෑවේ නැත; දුම් බීමේ නැත; සැර බීම ජාති බීමේ නැත. ඒ හැරෙන්නට ඔවුහු විශේෂ ජාතියක යට ඇඳුම් ඇන්දෝ ය. ඔවුන්ගේ ගෙදර ගෘහ භාණ්ඩ වැඩිපුර තිබුණේ නැත. ඇඳවල් මත වැඩිපුර රෙදි ද තිබුණේ නැත. ගෙදර කවුළු තිබුණේ හැම තිස්සේ ම විවෘත ව ය. යුස්ටස් ක්ලැරන්ස් සතුන්ට - විශේෂයෙන් කුරුමිණියන්ට කැමැත්තක් දැක්වී ය. ඔහු වැඩිපුර ම කැමැති වූයේ, අල්පෙනෙතිවලින් කාඩ්වලට ගසා තිබුණු මැරුණු කුරුමිණියන්ට ය. ඔහු පොත්වලට ද කැමැති විය. ඒ, එම පොත්වල අධ්‍යාපනික කරුණු පමණක් අන්තර්ගත වූයේ නම් ය; නැතහොත් ඒවායේ ධාන්‍ය ගබඩාවල පින්තූර හෝ ආදර්ශ පාසල්වල ව්‍යායාම කරන පිටරට ස්ථූල ළමයින්ගේ පින්තූර හෝ තිබිණි නම් ය.

යුස්ටස් ක්ලැරන්ස් සිය ඤාති සොයුරු සොයුරියන් වූ පිවෙන්සිලා හතර දෙනා - පීටර්, සුසන්, එඩ්මන්ඩ් හා ලූසි යන පිවෙන්සිලා හතර දෙනා - රිස්සුවේ නැත. එහෙත් එඩ්මන්ඩ් හා

ලූසි ඔවුන්ගේ ගෙදර නතර වීමට එන බව ඇසූ විට ඔහු බෙහෙවින් සතුටට පත් වූයේ ය. කුමක් නිසා ද යත්, ඔහු එඩ්මන්ඩ් සමඟ තබා ලූසි සමඟ වත් සටනක් කරන්නට තරම් හයියක් නොතිබුණු කුඩා දුර්වලයකු වුව ද, අන්‍යයන් යටත් කර ගෙන තළා පෙළා පීඩා කිරීමට ලොකු ආසාවක් ඔහුගේ හිත ඇතුළේ තිබුණු බැවිනි. තමන්ගේ නිවෙසේ දී නිකම් ම ආගන්තුකයන් වූ පිටස්තර අයට එහි ඉදිම එපා වන තරමට පීඩාවට පත් කරවීමේ විවිධාකාර උපක්‍රම දස දොළොසක් ම තිබුණු බව ඔහු දැන සිටියේ ය.

හැරල්ඩ් මාමාගේ සහ ඇල්බටා නැන්දාගේ ගෙදර ඇවිත් නැවතීමට කිසි ම ආසාවක් එඩ්මන්ඩ්ට හා ලූසිට තිබුණේත් නැත. එහෙත් නොවැළැක්විය හැකි කරුණක් නිසා එ සේ පැමිණෙන්නට සිදු විය. ඒ ශ්‍රීෂ්මයේ සහි දහසයකට අමෙරිකාවේ දේශන පැවැත්වීමේ රාජකාරියක් තාත්තාට පැවරී තිබිණි. අවුරුදු දහයකින් ඇයට හැබෑ නිවාඩුවක් ලැබී නොතිබුණු නිසා අම්මා ද ඔහු සමඟ යෑමට නියමිත වූවා ය. විභාගයකට බොහෝ මහන්සි වී පාඩම් කරමින් සිටි පීටර්, මහලු කර්ක් මහාචාර්යතුමාගේ නිවෙසෙහි නිවාඩුව ගත කිරීමට යොදා ගෙන තිබුණේ, මහාචාර්යතුමාගේ ගුරුහරු කම් ලබා ගැනීමේ ද අදහස ඇති ව ය. අවුරුදු බොහෝ ගාණකට ඉස්සර, යුද්ධය පැවැති කාලයේ, මේ ළමයින් හතර දෙනා විස්මය ජනක වීර ක්‍රියාවක යෙදුණේ

ද එම මහාචාර්යතුමාගේ නිවෙසෙහි දී ය. ඔහු තවමත් ඒ පරණ ගෙදර ම ජීවත් වූයේ නම්, ඔවුන් හැමට ම එහි යෑමට තිබිණි. එහෙත් පහුගිය කාලයේ දී, ඔහුගේ ධනය පිරිහී ඔහු දුප්පතකුගේ තත්ත්වයට ඇද වැටී සිටියේ ය. දැන් ඔහු ජීවත් වූයේ, අමතර නිදන කාමර එකක් පමණක් තිබුණු කුඩා ගෙදරක ය. අනෙක් ළමයින් ති දෙනා අමෙරිකාවට රැගෙන යෑම සෑහෙන මුදලක් වැය වන වැඩක් වූ හෙයින්, එ සේ එක්කරගෙන යෑමට හැකි වූයේ සුසන් පමණි.

වැඩිහිටි අය සිතුවේ, පවුලේ ලස්සන ම ළමයා ඇය බව ය. පාසලේ වැඩවලට ඇය එ තරම් දක්ෂ නොවූ හෙයින්, (අනෙක් වැඩ අතින් නම් ඇය තම වයසට වඩා මුහුකුරා සිටියා ය) “පවුලේ අතින් බාල ළමයින්ට වඩා අමෙරිකන් ගමනකින් එයාට ප්‍රයෝජනයක් ලැබෙයි,” යැ යි අම්මා කීවා ය. ඇයට උදා වූ මේ වාසනාව ගැන සුසන් සමඟ කේන්ති නොගෙන සිටීමට එඩ්මන්ඩ් හා ලූසි මහන්සි වූ හ. එහෙත් ඔවුන්ගේ නැන්දලාගේ නිවෙසේ ශ්‍රීෂ්ම නිවාඩුව ගත කිරීමට සිදු වීම මහා අප්‍රසන්න දෙයක් විය. “ඒත් මට වෙලා තියෙන වැඩේ තවත් නරකයි,” එඩ්මන්ඩ් පැවසුවේ ය. “මොකෝ අඩු ගානෙ ඔයාට තනියම ඉන්න ඔයාගෙ ම කාමරයක් හම්බවෙනව. මට ඉන්න වෙන්නේ අර එපාකරපු කරදරකාරයා, යුස්ටස් එක්ක - එයාගෙ කාමරේ.”

මේ කතාව ඇරඹෙන්නේ, එඩ්මන්ඩ්ටත් ලූසිටත් ඔවුන්ගේ පාඩුවේ වටිනා මිනිත්තු කිහිපයක් තනියම කතා බස් කරමින් ගත කිරීමට ලැබුණු හැන්දෑවක ය. ඔවුන් කතා කර කර සිටියේ නානියාව ගැන ය. ඒ ඔවුන් පමණක් දැන සිටි ඒ රහස් රටෙහි නම වූයේ ය. අපෙන් බොහෝ දෙනකුට තම තමන්ට සීමා වූ රහස් රටවල් ඇතැ යි මම සිතමි. එහෙත් අපෙන් වැඩි දෙනකුගේ ඒ රහස් රටවල් හුදු මනාකල්පිත ඒවා පමණි. ඒ අතින් එඩ්මන්ඩ්ටත් ලූසිත් අනෙක් උදවියට වඩා වාසනාවන්ත වූ හ. ඔවුන්ගේ රහස් රට සැබෑ එකක් වූයේ ය. ඔවුන් දෙ වතාවක් ම එහි ගොස් තිබිණි. ඒ සෙල්ලමට වත් හීනයකින් වත් නො ව හැබැවට ම ය. ඔවුන් එහි ගියේ මායා බලයෙනි; නානියාවට යෑමට තිබුණු එක ම විදිය වූයේ එය යි. යම් දිනෙක දී ඔවුන්ට ආපසු එහි පැමිණීමට ලැබෙන බවට පොරොන්දුවක් නොහොත් පොරොන්දුවකට කිට්ටු දෙයක් නානියාවේ දී දෙනු ලැබී තිබිණි. ඔවුන්ට ඉඩකඩක්

ලැබුණු හැම විටෙක ම වාගේ ඔවුන් ඒ ගැන බොහෝ සේ කතා කළ බව අමුතුවෙන් කිව යුතු නැත.

ඔවුන් සිටියේ ලූසියෝ කාමරයේ ය. ඔවුහු ඇගේ ඇඳ කෙළවර වාඩි වී, ප්‍රතිවිරුද්ධ බිත්තියෙහි එල්ලා තිබුණු පින්තූරයක් දෙස බලා සිටියෝ ය. ඒ නිවෙසේ තිබුණු, ඔවුන් කැමැත්තක් දැක්වූ එක ම පින්තූරය වූයේ එය පමණි. ඇල්බටා නැන්දා එයට කිසි ම කැමැත්තක් දැක්වූයේ නැත. (ගෙයි උඩ තට්ටුවේ පිටු පස මේ කුඩා කාමරයේ එය එල්ලා තිබුණේ ඒ නිසා ය.) එහෙත් මඟුල් තැන්ගත් වශයෙන් ඇයට එය පිරිනමා තිබුණේ, ඇය හිත නරක් කර ගැනීමට කැමැති නො වූ කෙනකු නිසා ඇයට ඒ පින්තූරය එහෙම පිටින් ම විසි කර දැමීමට හැකි වූයේ නැත.

එය නැවක චිත්‍රයකි - කෙළින් ම ඔබ දෙසට යාත්‍රා කරමින් තිබුණු නැවක චිත්‍රයකි. එහි රන් ආලේපිත ඇණිය කට පුළුල් ව අයා ගත් මකරකුගේ හිසක හැඩයෙන් යුතු විය. ඒ නැවට තිබුණේ එක කුඹ ගසක් පමණි. විශාල හතරැස් හැඩැති රුවල තද දම් පාටක් ගත්තේ ය. නැවේ පැති - මකරකුගේ රන් පැහැ පියාපත් ශරීරයට සම්බන්ධ වන ඇලපත් වැනි පැති - කොළ පාට විය. නිල් පාට මහා රළ ගෙඩියකට උඩින් නැව යාත්‍රා කරමින් තිබිණි. ඒ රළ ගෙඩියේ කිට්ටු ම බැවුම පෙණ කැටි හා දිය බඳු නංවමින් ඔබ දෙසට පෙරළී එන්නාක් මෙන් පෙනෙයි. නැව එහි වම් පැත්තට ටිකක් ඇල වී, තද සුළඟෙහි ආධාරය ලැබ වේගයෙන් යාත්‍රා කරමින් තිබෙන බවක් පෙනිණි. හිරු එළිය වැටී තිබුණේ, නැවේ ඒ පැත්තට ය. ඒ පැත්තේ වතුර කොළ හා දම් පාටක් ගත්තේ ය. අනෙක් පැත්තේ, නැවෙහි සෙවණැල්ල යට දිය කඳ අඳුරු නිල් පැහැයෙන් දිස් විණි.

“ඉවසන්න අමාරු ම වැඩේ කියන්නෙ, එහාට යන්න විදියක් නැතුව නානියාවේ නැවක් දිහා බලාගෙන ඉන්න වෙන එක,” යි එඩ්මන්ඩ් කීවේ ය.

“වෙන මුකුත් නැතුවට බලාගෙන ඉන්න හරි ලැබෙන එක මදැ,” යි ලූසි පිළිතුරු වශයෙන් කීවා ය. “ඒක ඇත්තට ම නානියාවේ නැවක් වගේ ම යි.”

“ඔයගොල්ලන්ගෙ අර පරණ සෙල්ලම තාමත් කරනව වගේ?” එ සේ ඇසුවේ යූස්ටස් ක්ලැරන්ස් ය. දොර පිටි පස්සට

වී හොරෙන් ඇහුම් කන් දී ගෙන හිඳ ,දැන් ඔහු කාමරය තුළට පිය නැඟුවේ, දත් විරිත්ත විරිත්තා කැත සිනාවක් නගමිනි. ගිය අවුරුද්දේ ඔහු පිවෙත්සිලාගේ ගෙදර නතර වෙන්නට ගොස් තිබිණි. එහි දී ඔවුන් නානියාව ගැන කතා බස් කරනු අසා සිටි ඔහු, ඔවුන්ට ඒ පිළිබඳ එක එක දේවල් කියමින් සරදම් කිරීමට ආසා කෙළේ ය. ඒ සියල්ල ඔවුන් හිතේ මවා ගත් දේවල් යැයි ඔහු කල්පනා කෙළේ ය. කිසිවක් හිතේ මවා ගැනීමට තරම් මොළයක් නොතිබුණු ඔහු, අනෙක් අය එ වැනි දේ කිරීම අනුමත කෙළේ නැත.

“අපිට ඔයත් එක්ක කතාවක් නෑ,”යි එඩ්මන්ඩ් කෙටියෙන් කීවේ ය.

“මං මේ විකට කවියක් ගැන හිත හිත හිටියෙ,” යි යූස්ටස් පැවසී ය. “මෙන්න මේ වගේ එකක්”

“නානියාව ගැන සෙල්ලම් කරන සමහර ළමයි දොස් පවරනවා අනුනට වැඩි වැඩියෙන් - ”

“හරි, හැබැයි ළමයි කියන එකයි වැඩියෙන් කියන එකයි ගත්තම ඒකෙ එළිසමය ගැලපෙන්නෙ නෑ,”යි ලූසි පෙන්වා දුන්නා ය.

“අන්තිම අකුරු වෙනස් වුණාට ඒ දෙක ශබ්දයෙන් සමානයි නෙ,” යි යූස්ටස් ඇඟ බේරා ගන්නට උත්සාහ කෙළේ ය.

“මෝඩ - මොට්ටයෙක් කියල කියන්නෙ මොන වගෙ කෙනෙක්ට ද කියලා හේම එයාගෙං අහන්න එපා,” යි එඩ්මන්ඩ් කීවේ ය. “එයා හරි ආසාවෙන් ඉන්නෙ ඒක දැන ගන්න. මොකවත් කියන්න එපා. එතකොට සමහර විට එයා හැරලා යයි.”

මෙ වැනි පිළිගැනීමක් ලැබුණු විට වෙනත් පිරිමි ළමයෙක් නම්, එ තැනින් පිට වී යන්නට හෝ කේන්ති ගෙන දබර කරන්නට හෝ තිබිණි. යූස්ටස් ඒ දෙකෙන් එකක් වත් නොකෙළේ ය. විරිත්ත විරිත්තා එ තැන ම කැරකි කැරකි සිටි ඔහු, ටික වේලාවකට පසු යළිත් කතා කරන්නට පටන් ගත්තේ ය.

“ඔයා ඒ විතොට කැමති ද?” යි ඔහු ඇසුවේ ය.

“පින් සිද්ධ වෙයි එයත් එක්ක චිත්‍ර ගැනයි අනිත් දේවල් ගැනයි කතා කරන්න පටන් ගන්න එපා,” යි එඩ්මන්ඩ් වහා කීවේ ය.

එහෙත් හැම විට ම ඇත්ත කතා කරන ලූසි, “ඔව්, මං

කැමතියි. මං ඒකට හුඟක් කැමතියි,” යනුවෙන් පැවසුවා ය.

“ඒක මහ ජරා චිත්‍රයක්,” යි යුස්ටස් පැවසී ය.

“කාමරෙන් එළියට ගියා නම් ඔයාට ඒක පේන්නෙ නෑ නෙ,” යි එඩ්මන්ඩ් කීවේ ය.

“ඇයි ඔයා ඒකට කැමති?” යි යුස්ටස් ලූසිගෙන් ඇසුවේ ය.

“හොඳයි, මම ඒකට කැමති වෙන්න එක හේතුවක් කිවුවොත්, ඒ තමයි නැව ඇත්තට ම හෙලවෙනවා වගේ පේන එක,” යි ලූසි පිළිතුරු දුන්නා ය. “අනික ඒ වතුරේ ඇත්තට ම තෙත ගතියක් පේනවා. එතකොට ඒ රැළි ඇත්තට ම ඉහළ පහළ යනව වගෙයි පේන්නෙ.”

ඒ සම්බන්ධයෙන් කීමට යුස්ටස් පිළිතුරු රාශියක් දැන සිටි බව සැබෑ ය. එහෙත් ඔහු ඒ කිසිවක් පැවසුවේ නැත. ඊට හේතු වූයේ, ඔහු ඒ මොහොතේ එය දිහා බලද්දී, ඇත්තට ම මුදු රැළි ඉහළට පහළට යන ගතියක් පෙනුණු බැවිනි. ඔහු නැවක ගොස් තිබුණේ එක ම එක වරක් පමණි. එහි දී නැවේ ගැස්සිල්ල හා පැද්දිල්ල නිසා ඇති වන මුහුදු රෝගයෙන් ඔහු බෙහෙවින් ම පීඩා වින්දේ ය. චිත්‍රයේ තිබුණු රළ ගෙඩි දිහා බලා සිටිද්දී ඔහුට යළිත් වරක් ඔක්කාර ගතියක් දැනිණි. ඔහුගේ මුහුණ කොළ පාටට හැරිණි. ඔහු යළිත් වරක් අමාරුවෙන් චිත්‍රය දිහා බලන්නට උත්සාහ කෙළේ ය. මෙ විට ළමයි ති දෙනා ම මුව කට ඇර ගෙන, ඇස් විහිදා ගෙන චිත්‍රය දිහා බලා සිටින්නට වූ හ.

ඔවුන් දුටු දේ මේ මුද්‍රිත අකුරුවලින් කියවද්දී ඔබට විශ්වාස කිරීමට අපහසු වන්නට පිළිවන. එහෙත් එය ඇත්තට ම දකිද්දීත් විශ්වාස කිරීම ලේසි වූයේ නැත. චිත්‍රයේ තිබුණු දේවල් සෙලවෙමින් පැවතිණි. එය සිනමා චිත්‍රපටයක දර්ශනයකට ද කිසි සේත් සමාන නො වී ය. එහි වර්ණ ඊට වඩා සැබෑ විය; ජීවමාන ගතියෙන් වැඩි විය. ඇණිය රළ ගෙඩිය දෙබැ කරගෙන කිමිදී ගියේ, පෙණපිඬු හතර අත විහිදුවමිනි. ඉක්බිති ව රළ පිටු පසට ඇදී යත් ම, නැවෙහි අවරයක් ඩෙක් තට්ටුවත් පළමු වතාවට දැක ගත හැකි විණි. අනතුරු ව ඊ ළඟ රළ ගෙඩිය පිළිගැනීමට ඇණිය ඉහළට එසවෙත් ම ඒවා යළි නො පෙනී ගියේ ය. ඒ මොහොතේ දී ම, එඩ්මන්ඩ් පසෙකින් ඇදෙහි වැතිර තිබුණු අභ්‍යාස පොතෙහි පිටු සර සර ගා සෙලවී ගොස්, පොත

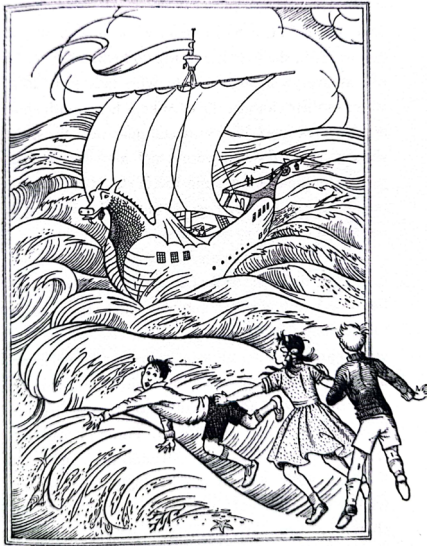
පිටින් ම ගුවනට නැඟී, පිටුපස බිත්තිය වෙතට පාවී ගියේ ය. තද සුළඟ පවතින දවසක දී මෙන් සිය කොණ්ඩය අවුල් වී මුහුණ වටා එතෙතූ ලෑසිට දැනිණි. මෙය සුළං සහිත දවසක් විය. එහෙත් සුළඟ හමමින් තිබුණේ චිත්‍රයේ සිට ඔවුන් දිහාවට ය. හදිසියේ ම සුළඟත් සමඟ ශබ්ද ද - මුහුදු රළ පෙරළෙන හඬ, නැව් බෛද්‍ය දිය හැපෙන හඬ, නැවේ ලැලිවල කිරි කිරි හඬ හා මුහුදේත් සුළඟේත් නොනවතින සෝෂාව ආදී ශබ්ද ද ගලා එන්නට වන. එහෙත් තමා සිහිනයක් දකිමින් නොසිටින බව ලෑසිට ඒත්තු ගැන්වූයේ, මුහුදු සුළඟත් සමඟ ගලා ගෙන ආ කරදිය පුසුඹ ය.

“ඕක නවත්තනවා,” යි යූස්ටස් බියත් කේන්තියත් නියා බැරැඩ් ව ගිය හඬකින් කෑ ගැසුවේ ය. “මේක තමුසෙලා දෙන්නා එකතු වෙලා කරන මොකක් හරි මෝඩ ඇස්බැන්දුමක්. ඒක නවත්තනවා. මං කියනව ගිහිං ඇල්බටාට - ආව්!”

අනෙක් දෙ දෙනා මෙ බඳු ත්‍රාස ජනක සිද්ධීන්ට මුහුණ දී පළපුරුදු කම් ඇතියන් වුවත්, ඔවුහු ද යූස්ටස් කෑ ගැසූ අයුරින් ම, “ආව්!” ය යි කීවෝ ය. ඊට හේතු වූයේ, පින්තුර රාමුවෙන් පිටතට කඩා වැදුණු කරදිය පහරක් ඔවුන්ට කිසිවක් කර කියා ගත නොහැකි අයුරින්, ඔවුන් මුළු මනින් ම දියබත් කරවමින් වේගයෙන් ඔවුන්ගේ ඇඟෙහි ඇවිත් හැපීම ය.

“මං ඒ ජරා පින්තූරේ පොළොවේ ගහලා කුඩු කරනවා,” යි යූස්ටස් කෑ ගැසුවේ ය. මෙහි දී එක වර දේවල් කීපයක් ම සිදු වූයේ ය. යූස්ටස් චිත්‍රය ඉදිරියට දිවුවේ ය. මැජික් ගැන යමක් කමක් දැන සිටි එඩ්මන්ඩ්, ඔහුට මෝඩ වැඩ නොකර පරිස්සම් වන ලෙස අවවාද කරමින් ඔහු පිටු පසින් පිනුවේ ය. ලෑසි ඔහුගේ අනෙක් පැත්තෙන් අල්ලා ගත්තා ය. එ විට ඇ ද ඔහු සමඟ ම ඉදිරියට ඇදී ගියා ය. මේ වන විට එක්කෝ ඔවුහු ප්‍රමාණයෙන් කුඩා වී සිටිය හ. නැතහොත් චිත්‍රය ප්‍රමාණයෙන් විශාල වී තිබිණි. එය බිත්තියෙන් ගළවන්නට ඉදිරියට පැන සිටි යූස්ටස්ට පෙනී ගියේ, තමා චිත්‍රයේ රාමුව උඩ සිටගෙන සිටි බවකි. ඔහුට ඉදිරියෙන් තිබුණේ, විදුරුවක් නො ව සැබෑ ම සැබෑ මුහුදකි. සුළඟත් රළ ගෙඩිත් රාමුව දෙසට වේගයෙන් පෙරළී පෙරළී ආවේ, ගල් කුළක හැපෙන්නට ඇදී එන විලාසයෙනි. ඔහුට කල්පනාව නැති විය. ඔහු තමා පසෙකින් රාමුව මතට පැනගෙන සිටි අනෙක් දෙ දෙනා අල්ලා ගත්තේ ය. මෙහි දී විනාඩියකට දඟලන හඬක්

ද බැණ අඬගාගන්නා හඬක් ද ඇසිණි. ඊ ළඟට රාමුව මත සමබර ව සිට ගැනීමට තමන් සමත් වුවා යැයි ඔවුන් සිතුවා පමණි. ඔවුන් වට කරමින් උස් ව නැඟී ආ නිල් පාට මහා රළ පහරක් ඔවුන්ගේ පාදවල හැපී ඔවුන් මුහුදට ඇද දමමින් පෙරළී ගියේ ය. යුස්ටස් විසින් යටි ගිරියෙන් නංවන ලද කෑ ගැසීම, ඔහුගේ කටේ වතුර පිරීම නිසා එක් වර ම හිර වී නතර වීණි.

ග්‍රීෂ්ම වාරයේ දී පාසලේ පිහිනුම් ක්‍රීඩාව මහත්සි වී ඉගෙන ගැනීමට කටයුතු කිරීම සම්බන්ධයෙන් ලැසි තම වාසනා මඟියට පින් දුන්නා ය. ඇය ටිකක් හෙමින් අත පය ගැසුවා නම් මීට වඩා පහසුවක් දැනෙන්නට තිබුණු බව සැබෑ ය. එ මෙන් ම විත්‍රයේ දී පෙනුණාට වඩා වතුර ද සීතල ගතියෙන් වැඩි විය. එ සේ වුව ද, කලබල නොවූ ඇ, තම සපත්තු ගලවා දැමීමා ය. ඇඳුම් පිටින් ම දියට ඇද වැටෙන කවුරුන් වුවත් කළ යුතු දෙයකි, එය. ඇ සිය මුව වසා ගෙන දැස් විවර ව තබා ගත්තී ය. ඔවුන් තව මත් සිටියේ නැව ආසන්නයේ ය. ඉහළට නැගුණු එහි කොළ පාට බඳත්, නැව් තට්ටුවේ සිට පහළට එබී ගෙන ඇය දිහා බලා ගෙන හුන් මිනිසුන් වත් ඇයට පෙනිණි. ඉක්බිති ව, කෙනකු මෝඩ බියගුල්ලකුගෙන් බලාපොරොත්තු විය යුතු